

nadobro, jakmile této způsobilosti nabylo, bez ohledu na to, zda a kolik vydělá, zda občas je bez zaměstnání a výdělku. Nepadá na váhu možnost, nýbrž způsobilost vlastní výživy. Způsobilost tato musí však býti úplná, t. j. taková, by dítěti zajišťovala možnost uplatnění se ve svém oboru plně, by dítě bylo zaopatřeno (rozh. 10.973 sb. n. s.). Žalobce jest vyučeným strojním zámečnickem, jeho matka bývala čišnicí, pak byla zaměstnaná u fy. Ch. a jest nyní u rodičů. Žalovaný má, jak zjištěno, slušné 22.174 Kč ročně, má ve výživě manželku a dvě manželské děti a jest nemocen sám i jeho manželka. Platí na výživu žalobcovu 200 Kč měsíčně, což jest jeho majetkovým poměrům přiměřeno. Názor dovolatelův, že jest otec povinen platiti nyní zvýšený náklad, jež stojí návštěva průmyslové školy v K., an poručenský soud rozhodl, že školu navštěvovati může, není opodstatněn. Otec bránil se tomuto rozhodnutí a nesouhlasí s ním a není rozhodnutí to pro jeho vyživovací a zaopatřovací povinnost směrodatné, vždyť objem jeho povinnosti nebyl určen v řízení nesporném, nýbrž rozsudkem, a nemohl býti též změněn v řízení mimosporném, nýbrž jen rozsudkem. Usnesení soudu poručenského o způsobu dalšího vychování nemanželského dítěte, zejména o tom, zda má se věnovati studiím čili nic, víže sice poručníka, matku dítěte a i nezletilce samého, nikoli však otce jeho, jenž není účastníkem řízení nesporného a má proti dítěti v podstatě postavení dlužníka, jehož povinnost byla v tomto případě pravoplatně určena rozsudkem a jen opětným rozsudkem může býti změněna. Poněvadž vyučení se zámečnictví poskytuje 18letému, nyní již 20letému nezletilci dostatečný zdroj obživy, a majetkové poměry otcovy se nezlepšily, nýbrž naopak značně zhoršily, není odůvodněno zvýšiti vyživovací povinnost otcovu.

Čís. 12507.

Platnost úředního jednání soudce nebo senátu není dotčena tím, že úkon měl býti podle rozvrhu práce předsevzat jiným soudním oddělením téhož soudu.

Určovací žaloba podle § 228 c. ř. s.

Pokud jest odůvodněn naléhavý zájem spolku, žalujícího o určení, že žalovanému vymáhajícímu věřiteli nepřisluší pohledávka proti spolku ze zabavovacího a příkazovacího usnesení, jež si žalovaný vymohl proti svému dlužníku, členu spolku.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1933, Rv I 1958/31.)

Žalovaný vedl exekuci na pohledávku dlužníka Alexandra T-a, člena žalujícího spolku, příslušející prý mu proti žalujícímu spolku. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se spolek na žalovaném vymáhajícím věřiteli, by bylo uznáno právem, že žalovanému nepřisluší na základě zabavovacího a příkazovacího usnesení soudu pohledávka proti žalujícímu spolku proto, poněvadž dlužník nemá na ono plnění podle stanov nárok.

Žaloba byla zadána na exekučním soudě, okresním soudě v K. Tento soud svým oddělením IV. uznal podle žaloby. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil a vyvrátil uplatňovanou zmatečnost v důvodech: Důvod zmatečnosti podle § 477 čís. 3 spatřuje odvolatel v tom, že podle § 17, druhý odstavec, ex. ř. přísluší exekučnímu soudu projednávat a rozhodovat všechny spory za řízení exekučního a z něho vzniklé, pokud není v exekučním řádě prohlášen jiný soud za příslušný a že v souzeném případě jde o spor vzniklý z exekučního řízení E IX 6409/30, pro nějž jest podle jednacího řádu příslušným okresní soud v K. oddělení IX. Uplatňované zmatečnosti tu není, ježto exekučním soudem jest okresní soud v K. U tohoto soudu byla žaloba podána, takže tento soud jest příslušný k rozhodnutí.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání a uvedl v otázkách, o něž tu jde, v

důvodech:

Dovolání především vytýká, že odvolací soud neprávem zavrhl dovolání, pokud bylo opřeno o zmatečnost podle § 477 čís. 3 c. ř. s., ale činí tak neprávem, ana podle § 26 odst. 3 org. zák. a § 28 j. řádu není platnost úředního jednání soudce nebo senátu dotčena tím, že tento úkon měl být podle rozvrhu práce předsevzat jiným soudním oddělením téhož soudu.

Dále vytýká dovolání napadenému rozsudku nesprávné právní posouzení věci, nelze mu však ani v tomto bodu dáti za pravdu. Jde o zápornou žalobu určovací, jež jest na místě, když někdo uplatňuje právo a tím současně ohrožuje právo žalobcovo. Jest zjištěno, že žalovaný, jenž si dal soudně zabavit pohledávku více méně 6.000 Kč, příslušející prý dlužníku Alexandru T-ovi proti žalujícímu spolku, žádal na něm dopisem ze dne 30. prosince 1930, by zabavený podpůrný příspěvek byl mu svého času vyplacen do jeho rukou, a že na vysvětlující dopis právního zástupce žalující strany ze dne 12. ledna 1931, že Alexandr T. podle §§ 2 a 12 stanov nemá nížádný nárok, neodpověděl. Žalovaný tedy trvá na svém domnělém nároku, čemuž odpovídá i stanovisko zaujaté v tomto sporu a uplatňuje tedy nejen právo, nýbrž ohrožuje tím i soukromé právo žalobce. Jest proto žalobce oprávněn žádati, by zjedнан byl pevný základ pro právní vztahy stran a by se tím do vzájemných právních poměrů, jež byly zneklidněny osobováním si práva žalovaným, zase vrátil žádoucí klid. Zájem žalujícího spolku na odstranění této právní nejistoty jest naléhavý, ano nelze na něm žádati, by čekal, až zabavená pohledávka dospěje a žalovaný bude moci podati poddlužnickou žalobu.

Čís. 12508.

Žalobce není oprávněn odvolati se proti odůvodnění rozsudečného výroku, jímž bylo žalobě vyhověno.